

Ὁκτώηχος

Ἦχος γ'.

Τῇ Κυριακῇ Πρωΐ

Μηναῖον

ΤΗΙ ΚΘ' ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

ΤΗΙ ΚΣ' - ΛΑ' ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Μνήμη τῶν Δικαίων Ἰωσήφ τοῦ
Μνήστορος, Δαυῖδ τοῦ Βασιλέως, καὶ
Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου.

ΟΡΘΡΟΣ

ΧΟΡΟΣ

Ἦχος γ'.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.
Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
Κυρίου.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ καὶ
ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

ἦ· Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με,
καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμννάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ
ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Τῆς Ὁκτώηχου ---

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος γ'.

Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια, ἀγαλλιášθω
τὰ ἐπίγεια, ὅτι ἐποίησε κράτος, ἐν βραχίονι
αὐτοῦ, ὁ Κύριος, ἐπάτησε τῷ θανάτῳ
τὸν θάνατον, πρωτότοκος τῶν νεκρῶν
ἐγένετο, ἐκ κοιλίας ἄδου ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ
παρέσχε τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. **Τῶν Θεοπατόρων.**

Ἦχος β'.

Εὐαγγελίζου Ἰωσήφ, τῷ Δαυῖδ τὰ
θαύματα τῷ Θεοπάτορι Παρθένον

εἶδες κυφορήσασαν, μετὰ Μάγων
προσεκύνησας, μετὰ Ποιμένων
ἐδοξολόγησας, δι' Ἀγγέλου χρηματισθείς.
Ἰκέτευε Χριστὸν τὸν Θεόν, σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος δ'.

Ἡ Γέννησίς σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ τὸ φῶς τὸ τῆς γνώσεως·
ἐν αὐτῇ γὰρ οἱ τοῖς ἀστροῖς λατρεύοντες,
ὑπὸ ἀστέρος ἐδιδάσκοντο, σὲ προσκυνεῖν,
τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, καὶ σὲ
γινώσκειν ἐξ ὕψους ἀνατολήν. Κύριε δόξα
σοι.

ΙΕΡΕΥΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθώμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν
ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Τῆς Οκτωήχου ---

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα Α'.

Ἦχος γ'.

Χριστὸς ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται, ἡ ἀπαρχὴ
τῶν κεκοιμημένων. Ὁ Πρωτότοκος τῆς
κτίσεως, καὶ Δημιουργὸς πάντων τῶν
γεγονότων, τὴν καταφθαρεῖσαν φύσιν
τοῦ γένους ἡμῶν, ἐν ἑαυτῷ ἀνεκαίνισεν.
Οὐκ ἔτι θάνατε κυριεύεις· ὁ γὰρ τῶν ὅλων
Δεσπότης, τὸ κράτος σου κατέλυσε.

Δόξα.

Σαρκὶ τοῦ θανάτου γευσάμενος
Κύριε, τὸ πικρὸν τοῦ θανάτου ἐξέτεμες τῇ
Ἐγέρσει σου, καὶ τὸν ἄνθρωπον κατ' αὐτοῦ
ἐνισχύσας, τῆς ἀρχαίας κατάρας τὴν ἦτταν
ἀνακαλούμενος, ὁ ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς
ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Τοῦ Μηναίου ---

Καὶ νῦν. **Τῆς Ἑορτῆς.**

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Δεῦτε ἴδωμεν πιστοί, ποῦ ἐγεννήθη
ὁ Χριστός, ἀκολουθήσωμεν λοιπὸν
ἐνθα ὁδεύει ὁ ἀστήρ, μετὰ τῶν Μάγων
Ἀνατολῆς τῶν Βασιλέων. Ἄγγελοι
ὑμνοῦσιν, ἀκαταπαύστως ἐκεῖ. Ποιμένες
ἀγραυλοῦσιν, ὥδῃν ἐπάξιον. Δόξα ἐν
ὑψίστοις λέγοντες, τῷ σήμερον ἐν Σπηλαίῳ
τεχθέντι, ἐκ τῆς Παρθένου, καὶ Θεοτόκου,
ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας.

Τῆς Οκτωήχου ---

Κάθισμα Β'.

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Τὸ ἀναλλοίωτον τὸ τῆς Θεότητος, καὶ
τὸ ἐκούσιον πάθος σου Κύριε, εἰς ἑαυτὸν
καταπλαγείς, ὁ Αἰδὴς ἐπωδύρετο. Τρέμω
τὴν τοῦ σώματος, μὴ φθαρεῖσαν ὑπόστασιν,
βλέπω τὸν ἀόρατον, μυστικῶς πολεμοῦντά

με· διὸ καὶ οὖς κατέχω κραυγάζουσι· Δόξα
Χριστὲ τῇ Ἀναστάσει σου.

Δόξα.

Τὴν ὠραιότητα.

Τὸ ἀκατάληπτον τὸ τῆς Σταυρώσεως,
καὶ ἀνερμήνευτον τὸ τῆς Ἐγέρσεως,
θεολογοῦμεν οἱ πιστοί, ἀπόρρητον
Μυστήριον· σήμερον γὰρ θάνατος, καὶ ὁ
Αἰδὴς ἐσκύλευται, γένος δὲ ἀνθρώπινον
ἀφθαρσίαν ἐνδέδυται· διὸ καὶ εὐχαρίστως
κραυγάζομεν· Δόξα Χριστὲ τῇ Ἀναστάσει
σου.

Τοῦ Μηναίου ---

Καὶ νῦν. **Τῆς Ἑορτῆς.**

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τί θαυμάζεις Μαριάμ; τί ἐκθαμβεῖσαι τῷ
ἐν σοί; Ὅτι ἄχρονον Υἱόν, χρόνῳ ἐγέννησα
φησί, τοῦ τικτομένου τὴν σύλληψιν μὴ
διδασχθεῖσα. Ἄνδρος εἰμί, καὶ πῶς τέξω
Υἱόν; ἄσπορον γονὴν τίς ἐώρακεν; ὅπου
Θεὸς δὲ βούλεται, νικάται φύσεως τάξις,
ὥς γέγραπται. Χριστὸς ἐτέχθη, ἐκ τῆς
Παρθένου, ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας.

Εὐλογητάρια Ἀναστάσιμα.

Ἦχος πλ. α'.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Τῶν Ἀγγέλων ὁ δῆμος, κατεπλάγη ὀρῶν
σε, ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δὲ
Σωτῆρ, τὴν ἰσχὺν καθελόντα, καὶ σὺν ἑαυτῷ
τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα, καὶ ἐξ Αἰδου πάντας
ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Τί τὰ μύρα, συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν,
ὦ Μαθήτριάι κιρνᾶτε; ὁ ἀστράπτων
ἐν τῷ τάφῳ Ἄγγελος, προσεφθέγγετο

ταῖς Μυροφόροις· Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ἦσθητε· ὁ Σωτὴρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρωῒ, Μυροφόροι ἔδραμον, πρὸς τὸ μνήμά σου θρηνολογοῦσαι· ἀλλ' ἐπέστη, πρὸς αὐτὰς ὁ Ἄγγελος, καὶ εἶπε· θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται, μὴ κλαίετε, τὴν Ἀνάστασιν δέ, Ἀποστόλοις εἶπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Μυροφόροι γυναῖκες, μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι, πρὸς τὸ μνήμά σου, Σῶτερ ἐνηχοῦντο. Ἀγγέλου τρανῶς, πρὸς αὐτὰς φθεγγομένου· Τί μετὰ νεκρῶν, τὸν ζῶντα λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γάρ, ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα.

Προσκυνοῦμεν Πατέρα, καὶ τὸν τούτου Υἱόν τε, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὴν Ἁγίαν Τριάδα, ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, σὺν τοῖς Σεραφεῖμ, κράζοντες τό· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ, Κύριε.

Καὶ νῦν.

Ζωοδότην τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθέने, τὸν Ἀδὰμ ἀμαρτίας, χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐᾶ, ἀντὶ λύπης παρέσχες, ῥεύσαντα ζωῆς, ἴθυνε πρὸς ταύτην δέ, ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθεὶς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλουῖα. Ἀλληλουῖα. Ἀλληλουῖα.
Δόξα σοι, ὁ Θεός. *(ἐκ γ')*

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα, καὶ δεδόξασταί σου ἡ βασιλεία, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Τῆς Ὀκτωήχου - - -

Ὑπακοή. Ἦχος γ'.

Ἐκπλήττων τῇ ὁράσει, δροσίζων τοῖς ῥήμασιν, ὁ ἀστράπτων Ἄγγελος, ταῖς μυροφόροις ἔλεγε· Τὸν ζῶντα τί ζητεῖτε ἐν μνήματι; ἡγέρθη κενώσας τὰ μνήματα τῆς φθορᾶς ἀλλοιωτήν, γνῶτε τὸν ἀναλλοίωτον, εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερά τὰ ἔργα σου! ὅτι τὸ γένος ἔσωσας τῶν ἀνθρώπων.

ΧΟΡΟΣ

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος γ'.

Τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών, σὺ ἐξείλου ἐκ Βαβυλῶνος καὶ ἐκ τῶν παθῶν, πρὸς ζωὴν ἔλκυσον Λόγε.

Ἐν τῷ Νότῳ οἱ σπεύροντες δάκρυσιν ἐνθέοις, θεριοῦσι στάχυν, ἐν χαρᾷ ἀειζωΐας.

Δόξα· καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, πᾶσα ἀγαθοδωρία, ὡς Πατρὶ καὶ Υἱῷ συναστράπτει, ἐν ᾧ τὰ πάντα ζῇ καὶ κινεῖται.

Ἀντίφωνον Β'.

Ἐὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον τῶν ἀρετῶν, μάτην κοπιῶμεν, τὴν δὲ ψυχὴν σκέποντος, οὐδεὶς ἡμῶν πορθεῖται τὴν πόλιν.

Τοῦ καρποῦ τῆς γαστροῦ, τῷ Πνεύματι υἰοποιητῶς σοι τῷ Χριστῷ, ὡς Πατρὶ οἱ Ἅγιοι πάντοτε εἰσὶ.

Δόξα· καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, ἐνθεωρεῖται πᾶσα ἀγιότης σοφία· οὐσιοὶ πᾶσαν γὰρ κτίσιν· αὐτῷ λατρεύσωμεν· Θεὸς γάρ, ὡς Πατρί τε καὶ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, μακάριοι τρίβους βαδιοῦνται, τῶν ἐντολῶν φάγονται· ζωηράν γὰρ παγκαρπίαν.

Κύκλω τῆς τραπέζης σου εὐφράνθητι, καθορῶν σου Ποιμενάρχᾳ, τὰ ἔκγονα φέροντα, κλάδους ἀγαθοεργίας.

Δόξα· καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, ὁ πᾶς πλοῦτος τῆς δόξης, ἐξ οὗ χάρις καὶ ζωὴ πάσῃ τῇ κτίσει· σὺν Πατρὶ γάρ, ἀνυμνεῖται καὶ τῷ Λόγῳ.

Προκείμενον.

Εἶπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν· Ὅτι Κύριος ἐβασίλευσε, καὶ γὰρ κατώρθωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται. (δὶς)

Στίχ. Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν.

Εἶπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν· Ὅτι Κύριος ἐβασίλευσε, καὶ γὰρ κατώρθωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται.

Τῆς Ὀικτωήχου ---

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Κοντάκιον Ἀναστάσιμον.

Ἐξανέστης σήμερον, ἀπὸ τοῦ τάφου Οἰκτίρμον, καὶ ἡμᾶς ἐξήγαγες, ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου, σήμερον Ἀδὰμ χορεύει, καὶ χαίρει Εὐὰ, ἅμα δέ, καὶ οἱ Προφῆται, σὺν Πατριάρχαις, ἀνυμνοῦσιν ἀκαταπαύστως, τὸ θεῖον κράτος τῆς ἐξουσίας σου.

Ὁ Οἶκος.

Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ σήμερον χορευέτωσαν, καὶ Χριστὸν τὸν Θεὸν ὁμοφρόνως ὑμνεῖτωσαν, ὅτι τοὺς δεσμίους ἐκ τῶν τάφων ἀνέστησε. Συγχαίρει πᾶσα ἡ κτίσις, προσφέρουσα ἐπάξια ᾄσματα, τῷ πάντων Κτίστη καὶ Λυτρωτῇ ἡμῶν, ὅτι τοὺς βροτοὺς ἐξ ᾄδου σήμερον, ὡς Ζωοδότης συνανελκύσας, πρὸς οὐρανοὺς συνανυψοῖ, καὶ καταράσσει τοῦ ἐχθροῦ τὰς ἐπάρσεις, καὶ πύλας τοῦ ᾄδου διαθλάττει, τῷ θείῳ κράτει τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ.

Τοῦ Μηναίου ---

Κοντάκιον. Τῶν Θεοπατόρων.

Εὐφροσύνης σήμερον, Δαυὶδ πληροῦται ὁ θεῖος, Ἰωσήφ τε αἰνεσιν, σὺν Ἰακώβῳ προσφέρει· στέφος γὰρ τῇ συγγενείᾳ Χριστοῦ λαβόντες, χαίρουσι, καὶ τὸν ἀφράστως ἐν γῇ τεχθέντα, ἀνυμνοῦσι καὶ βοῶσιν· Οἰκτίρμον σῶζε τοὺς σὲ γεραίροντας.

Ὁ Οἶκος.

Ἀπορρήτῳ βουλῇ, τίκεται σαρκὶ ὁ ἄσαρκος, περιγράφεται νῦν σώματι, ὁ ἀπερίγραπτος, καὶ σῶζει ἀτρέπτως τὰς

ἄμφω οὐσίας, ἀρχὴν λαμβάνει ὁ φύσει
ἄναρχος, καὶ μόνος ὑπέρχρονος, ὁρᾶται
βρέφος, ὁ ὑπερτέλειος, φέρεται χερσίν,
ὁ φέρων τὰ σύμπαντα. Διὸ τοὺς τούτου
συγγενεῖα σεμνυνομένους, ὡς Θεὸς στέφει
τῷ ἑαυτοῦ τοκετῷ, οὓς δοξάζοντες πίστει,
ἀσιγήτως ἐκβοῶμεν· Οἰκτίρμον σῶζε τοὺς
σὲ γεραίροντας.

Συναξάριον.

Τοῦ Μηναίου.

Τῇ ΚΘ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη
τῶν Ἀγίων Νηπίων, τῶν ὑπὸ Ἡρώδου
ἀναιρεθέντων, χιλιάδων δεκατεσσάρων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη πάντων τῶν
Χριστιανῶν, καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν
ἐν λιμῷ καὶ δίψῃ καὶ μαχαίρᾳ καὶ κρούει
τελειωθέντων. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Σύναξις
ἐν τοῖς Χαλκοπρατείοις εἰς τὸν Ναὸν τῆς
ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἔνθα ἡ ἁγία σορός.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς
ἡμῶν Μαρκέλλου, Ἡγουμένου τῆς Μονῆς
τῶν Ἀκοιμήτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς
ἡμῶν θαδδαίου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν
Γεωργίου, Ἐπισκόπου Νικομηδείας, τοῦ
ποιητοῦ ἀσματικῶν τινων Κανόνων καὶ
Τροπαρίων.

Καὶ τὰ Ἐγκαίνια τοῦ Ναοῦ τῶν ἁγίων
μ' Μαρτύρων, πλησίον τοῦ Χαλκοῦ
Τετραπύλου.

Μνήμη τῶν ἁγίων καὶ δικαίων
Θεοπατόρων, Ἰωσήφ τοῦ Μνήστορος τῆς
ἁγίας Παρθένου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου,
Ἰακώβου, τοῦ Ἀδελφοῦ τοῦ Κυρίου, καὶ
Δαυΐδ τοῦ Προφήτου καὶ βασιλέως.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΧΟΡΟΣ

Καταβασίαι τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως Β'

Ὦδὴ α'. Ἦχος α'.

Ἐσώσε λαόν, θαυματοργῶν Δεσπότης,
* Ὑγρὸν θαλάσσης κύμα χερσώσας πάλαι.
* Ἐκὼν δὲ τεχθεὶς ἐκ Κόρης, τρίβον βατὴν, *
Πόλου τίθησιν ἡμῖν, ὃν κατ οὐσίαν, * Ἰσὸν
τε Πατρί, καὶ βροτοῖς δοξάζομεν.

Ὦδὴ γ'.

Νεῦσον πρὸς ὕμνους οἰκετῶν Εὐεργέτα,
* Ἐχθροῦ ταπεινῶν τὴν ἐπηρμένην ὀφρύν,
* Φέρων τε Παντεπόπτα τῆς ἁμαρτίας, *
Ὑπερθεν ἀκλόνητον, ἐστηριγμένους, *
Μάκαρ, μελωδοὺς τῇ βάσει τῆς πίστεως.

Ὦδὴ δ'.

Γένους βροτείου τὴν ἀνάπλασιν πάλαι,
* Αἰδων Προφήτης Ἀββακούμ, προμηνύει,
* Ἰδεῖν ἀφράστως ἀξιωθεὶς τὸν τύπον. *
Νέον βρέφος γάρ, ἐξ ὄρους τῆς Παρθένου, *
Ἐξῆλθε λαῶν, εἰς ἀνάπλασιν Λόγος.

Ὦδὴ ε'.

Ἐκ νυκτὸς ἔργων, ἐσκοτισμένης πλάνης
* Ἰλασμόν ἡμῖν Χριστὲ τοῖς ἐργηγόρως, *
Νῦν σοι τελοῦσιν ὕμνον, ὡς εὐεργέτη, *
Ἐλθοις πορίζων εὐχερῇ τε τὴν τρίβον, * Καθ'
ἣν ἀνατρέχοντες, εὕρομεν κλέος.

Ὦδὴ ς'.

Ναίων Ἰωνᾶς, ἐν μυχοῖς θαλαττίοις,
* Ἐλθεῖν ἐδεῖτο, καὶ ζάλην ἀπαρκέσαι. *
Νυγεὶς ἐγὼ δέ, τῷ τυραννοῦντος βέλει, *
Χριστὲ προσαυδῶ, τὸν κακῶν ἀναιρέτην, *
Θάπτον μολεῖν σε τῆς ἐμῆς ῥαθυμίας.

Ὡδὴ ζ'.

Τῷ παντάνακτος ἐξεφάλισαν πόθῳ,
* Ἀπλητα θυμαίνοντος ἡγκιστρωμένοι, *
Παῖδες τυράννου δύσθεον γλωσσαλγίαν,
* Οἷς εἵκαθε πῦρ ἄσπετον, τῷ Δεσπότη, *
Λέγουσιν· Εἰς αἰῶνας εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδὴ η'.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν
τὸν Κύριον.

Μήτηρ ἀφλέκτως εἰκονίζουσι Κόρης,
* Οἱ τῆς παλαιᾶς πυρπολούμενοι νέοι, *
Ὑπερφυῶς κύουσιν, ἐσφραγισμένην. *
Ἄμφω δὲ δρῶσα, θαυματουργία μιᾷ, * Λαοὺς
πρὸς ὕμνον ἐξανίστησι χάρις.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
(Κύριε, ἐλέησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐν
Ἁγίοις ἐπαναπαύῃ, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ

Ἀμήν.

Ἦχος β'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. (δίς)
Αἰνεσάτω πνοὴ πᾶσα τὸν Κύριον.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς
ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον
τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σοφία. Ὅρθοί. Ακούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου.

ΙΕΡΕΥΣ

Εἰρήνη πᾶσι.
(Καὶ τῷ πνεύματί σου.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου
τὸ ἀνάγνωσμα.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Πρόσχωμεν.
(Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.)

ΙΕΡΕΥΣ (ἀπὸ τῆς ἁγίας τραπέζης)

Ἑωθινὸν Γ'
Λουκᾶν ΚΔ' 36-53

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἐκ
νεκρῶν ἔστη ἐν μέσῳ τῶν Μαθητῶν, καὶ
λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν. Πτοηθέντες δὲ
καὶ ἔμφοβοι γενόμενοι, ἐδόκουν πνεῦμα
θεωρεῖν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί τεταραγμένοι
ἐστέ, καὶ διατὶ διαλογισμοὶ ἀναβαίνουνσιν
ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; Ἴδετε τὰς χεῖράς
μου καὶ τοὺς πόδας μου, ὅτι αὐτὸς ἐγὼ εἰμι,
ψηλαφήσατέ με καὶ ἴδετε, ὅτι πνεῦμα σὰρκα
καὶ ὀστέα οὐκ ἔχει, καθὼς ἐμὲ θεωρεῖτε
ἔχοντα. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐπέδειξεν
αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας. Ἔτι
δὲ ἀπιστούντων αὐτῶν ἀπὸ τῆς χαρᾶς,
καὶ θαυμαζόντων, εἶπεν αὐτοῖς· Ἐχετε τι
βρώσιμον ἐνθάδε; Οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ
ἰχθύος ὀπτοῦ μέρος, καὶ ἀπὸ μελισσίου
κηρίου. Καὶ λαβὼν, ἐνώπιον αὐτῶν
ἔφαγεν. Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Οὗτοι οἱ λόγοι, οὓς
ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ἔτι ὦν σὺν ὑμῖν, ὅτι δεῖ
πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ
νόμῳ Μωσέως καὶ Προφῆταις καὶ Ψαλμοῖς
περὶ ἐμοῦ. Τότε διήνοιξεν αὐτῶν τὸν νοῦν,

τοῦ συνιέναι τὰς Γραφάς· καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
 Ὅτι οὕτω γέγραπται, καὶ οὕτως εἶδει παθεῖν
 τὸν Χριστόν, καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν
 τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ τῷ
 ὀνόματι αὐτοῦ μετάνοιαν καὶ ἄφεσιν
 ἁμαρτιῶν εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἀρξάμενον
 ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ. Ὑμεῖς δέ ἐστε μάρτυρες
 τούτων. Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὴν
 ἐπαγγελίαν τοῦ πατρός μου ἐφ' ὑμᾶς· ὑμεῖς
 δὲ καθίσατε ἐν τῇ πόλει Ἱερουσαλὴμ, ἕως
 οὗ ἐνδύσησθε δύναμιν ἐξ ὕψους. Ἐξήγαγε
 δὲ αὐτοὺς ἔξω εἰς Βηθανίαν, καὶ ἐπάρας
 τὰς χεῖρας αὐτοῦ, εὐλόγησεν αὐτούς. Καὶ
 ἐγένετο ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτόν αὐτούς,
 διέστη ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἀνεφέρετο εἰς τὸν
 οὐρανόν. Καὶ αὐτοὶ, προσκυνήσαντες αὐτόν,
 ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ μετὰ χαρᾶς
 μεγάλης. Καὶ ἦσαν διαπαντός ἐν τῷ Ἱερῷ,
 αἰνοῦντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν. Ἀμήν.

(Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.)

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι,
 προσκυνήσωμεν Ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν,
 τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν
 σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν καὶ τὴν ἀγίαν
 σου ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν·
 σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον
 οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν.
 Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν
 τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγίαν ἀνάστασιν· ἰδοὺ
 γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ
 κόσμῳ. Διὰ παντός εὐλογοῦντες τὸν Κύριον,
 ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρόν
 γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον
 ὤλεσεν.

ΧΟΡΟΣ

Ψαλμὸς Ν' (50).

Ἦχος β'. (ἡ τῆς ἐβδομάδος.)

[Ἐλεήμων,] Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ
 τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν
 οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλύνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας
 μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν
 με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ
 ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν
 ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν
 τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί
 σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ
 ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα
 καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ
 καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ
 χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ
 εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα
 τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν
 ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου
 ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ
 Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς
 ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου
 σου καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ
 ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Απόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ
σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ
στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ
ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς τῆς
σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου
τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ
στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν·
ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον,
καρδίαν συντετριμμένην καὶ
τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Αγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου
τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη
Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν
σου μόσχους. Καὶ ἐλέησόν με, ὁ Θεός.

Δόξα.

Ταῖς τῶν Ἀποστόλων πρεσβείαις,
Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν
ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,
ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν
σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου,
καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον
ζωήν, καὶ μέγα ἔλεος.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι
τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς·
ὑψωσον κέρας Χριστιανῶν ὀρθοδόξων
καὶ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ
πλούσια· πρεσβείαις τῆς παναχράντου
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ
Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων
ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων,
ἱκεσίαις τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου
Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου,
τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων
Ἀποστόλων, τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν
μεγάλων Ἱεραρχῶν καὶ οἰκουμενικῶν
Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου,
Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου
τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀθανασίου, Κυρίλλου
καὶ Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος Πατριαρχῶν
Ἀλεξανδρίας· Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις,
Σπυρίδωνος Τριμυθοῦντος καὶ Νεκταρίου
Πενταπόλεως τῶν θαυματουργῶν·
τῶν ἁγίων ἐνδόξων Μεγαλομαρτύρων
Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Δημητρίου
τοῦ Μυροβλήτου, Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος,
Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου, Μηνᾶ
τοῦ θαυματουργοῦ· τῶν Ἱερομαρτύρων
Χαραλάμπους καὶ Ἐλευθερίου, τῆς
ἁγίας ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος καὶ
πανευφήμου Εὐφημίας· τῶν ἁγίων ἐνδόξων
Μαρτύρων Θέκλας, Βαρβάρας, Ἀναστασίας,
Αἰκατερίνης, Κυριακῆς, Φωτεινῆς, Μαρίνης,
Παρασκευῆς καὶ Εἰρήνης· τῶν ὁσίων καὶ
Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· **(τοῦ Ἁγίου τοῦ
Ναοῦ)**· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων

Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, καὶ τῶν ἁγίων καὶ δικαίων, Ἰωσήφ τοῦ Μνήστορος, Δαυῖδ τοῦ Βασιλέως, καὶ Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, ὧν καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν· καὶ πάντων σου τῶν Ἀγίων. Ἰκετεύομέν σε, μόνε πολυέλεε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

ΧΟΡΟΣ

Κύριε, ἐλέησον. (ιβ')

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιланθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

ΧΟΡΟΣ

Ὠδὴ θ'.

Μεγαλυνάριον. Ἦχος α'.

Στίχ. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτηρὶ μου.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινῶσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γάρ, ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ το ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεάν, καὶ γενεάν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ἐποίησε Κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς Πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὠδὴ θ'. Καταβασία. Ἦχος α'.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην, ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας.

Στέργειν μὲν ἡμᾶς, ὡς ἀκίνδυνον φόβῳ,
* Ρᾶον σιωπήν, τῷ πόθῳ δὲ Παρθένε, *

Ὕμνους ὑφαίνειν, συντόνως τεθηγμένους,
* Ἐργῶδές ἐστιν, ἀλλὰ καὶ Μήτηρ σθένης, *
Ὅση πέφυκεν ἡ προαίρεσις δίδου.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν
οὐρανῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Ἦχος β'.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. (δύς)

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὑψοῦτε
Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ
ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Ὅτι ἅγιός ἐστι.

Τῆς Οκτωήχου ---

Ἐξαποστειλάριον.

Τὸ Ϛ' Ἑωθινόν.

Ἦχος β'. *Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.*

Δεικνύων ὅτι ἄνθρωπος, Σῶτερ εἶ
κατ' οὐσίαν, ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος,
βρώσεως συμμετέσχες, καὶ μέσον στὰς

ἐδίδασκες, μετάνοιαν κηρύσσειν· εὐθὺς
δὲ πρὸς οὐράνιον, ἀνελήφθης Πατέρα,
καὶ Μαθηταῖς, πέμπειν τὸν Παράκλητον
ἐπηγγείλω. Ὑπέρθεε Θεάνθρωπε, δόξα τῇ
σῇ ἐγέρσει.

Τῶν Θεοπατόρων.

Τοῦ Μηναίου ---

Τῶν Θεοπατόρων.

Ἦχος β'. *Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.*

Σὺν Ἰακώβῳ μέλψωμεν, τῷ κλεινῷ
θεαδελφῷ, Δαυῖδ τὸν Θεοπάτορα, Ἰωσήφ
τε τὸν θεῖον, τῆς Θεοτόκου Μνήστορα·
τοῦ Χριστοῦ γὰρ τῇ θεῇ γεννήσει
καθυπούργησαν, Βηθλεὲμ ἐν τῇ πόλει,
θεοπρεπῶς, μετ' Ἀγγέλων Μάγων τε καὶ
ποιμένων, αὐτῷ τὸν ὕμνον ᾄδοντες, ὡς Θεῷ
καὶ Δεσπότη.

Τῆς Ἑορτῆς.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος γ'. *Αὐτόμελον.*

Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς, ἐξ ὕψους ὁ Σωτὴρ
ἡμῶν, ἀνατολὴ ἀνατολῶν, καὶ οἱ ἐν σκότει
καὶ σκιᾷ, εὗρομεν τὴν ἀλήθειαν· καὶ γὰρ ἐκ
τῆς Παρθένου ἐτέχθη ὁ Κύριος.

Οἱ Αἱνοί. Ἦχος γ'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ
Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ
πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν
πάντα τὰ ἄστροα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ
ὔδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν. Αἰνεσάτωσαν τὸ
ὄνομα Κυρίου.

Ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιὼν, κρύσταλλος, πνεῦμα καταγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἐρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων· αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ. καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἢ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ οἱ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιásthωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ καὶ ὑψώσει πρᾶεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιásthονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ὁρμαφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Στιχηρὸν Α'. Ἦχος γ'.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Δεῦτε πάντα τὰ ἔθνη, γνῶτε τοῦ φρικτοῦ μυστηρίου τὴν δύναμιν· Χριστὸς γὰρ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ὁ ἐν ἀρχῇ Λόγος, ἐσταυρώθη δι' ἡμᾶς, καὶ ἐκὼν ἐτάφη, καὶ ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, τοῦ σῶσαι τὰ σύμπαντα. Αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Στιχηρὸν Β'. Ἦχος γ'.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Διηγῆσαντο πάντα τὰ θαυμάσια, οἱ φύλακές σου Κύριε, ἀλλὰ τὸ συνέδριον τῆς ματαιιότητος, πληρῶσαν δώρων τὴν δεξιὰν αὐτῶν, κρύπτειν ἐνόμιζον τὴν ἀνάστασίν σου, ἣν ὁ κόσμος δοξάζει. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Στιχηρὸν Γ'. Ἦχος γ'.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Χαρὰς τὰ πάντα πεπλήρωται, τῆς Ἀναστάσεως τὴν πείραν εἰληφότα. Μαρία γὰρ ἡ Μαγδαληνή, ἐπὶ τὸ μνήμα ἦλθεν, εὗρεν Ἄγγελον ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, τοῖς ἱματίοις ἐξαστράπτοντα καὶ λέγοντα· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν, οὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλ' ἐγήγερται, καθὼς εἶπε, προάγων ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ.

Στιχηρὸν Δ'. Ἦχος γ'.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Ἐν τῷ φωτί σου Δέσποτα, ὀψόμεθα φῶς φιλάνθρωπε· ἀνέστης γὰρ ἐκ τῶν

νεκρῶν, σωτηρίαν τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων
δωρούμενος, ἵνα σε πᾶσα κτίσις δοξολογῇ,
τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος δ'.

*Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.*

Εὐφραίνεσθε Δίκαιοι, οὐρανοὶ
ἀγαλλιᾶσθε, σκιρτήσατε τὰ ὄρη, Χριστοῦ
γεννηθέντος, Παρθένης κατέξεται,
τὰ Χερουβὶμ μιμουμένη, βαστάζουσα
ἐν κόλποις, Θεὸν Λόγον σαρκωθέντα.
Ποιμένες τὸν τεχθέντα δοξάζουσι. Μάγοι
τῷ Δεσπότῃ δῶρα προσφέρουσιν. Ἄγγελοι
ἀνυμνοῦντες λέγουσιν· Ἀκατάληπτε Κύριε,
δόξα σοι.

*Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.
Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.*

Θεοτόκε Παρθέने, ἡ τεκοῦσα τὸν
Σωτῆρα, ἀνέτρεψας τὴν πρώτην κατάραν
τῆς Εὐας, ὅτι Μήτηρ γέγονας, τῆς εὐδοκίας
τοῦ Πατρὸς, βαστάζουσα ἐν κόλποις,
Θεὸν Λόγον σαρκωθέντα. Οὐ φέρει το
μυστήριον ἔρευναν· πίστει μόνῃ τοῦτο
πάντες δοξάζομεν, κράζοντες μετὰ σοῦ καὶ
λέγοντες· Ἀνερμήνευτε Κύριε, Δόξα σοι.

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου·
Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς
ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν, τὴν Μητέρα τοῦ
Σωτῆρος, τὴν μετὰ τόκον πάλιν ὀφθεῖσαν
Παρθένον· Χαίροις Πόλις ἔμψυχε, τοῦ
Βασιλέως καὶ Θεοῦ, ἐν ἧ Χριστὸς οἰκήσας,
σωτηρίαν εἰργάσατο. Μετὰ τοῦ Γαβριὴλ
ἀνυμνοῦμέν σε, μετὰ τῶν Ποιμένων

δοξάζομεν κράζοντες· Θεοτόκε πρέσβευε,
τῷ ἐκ σοῦ σαρκωθέντι, σωθῆναι ἡμᾶς.

Στίχ. Ἐκ γαστροῦ πρὸ ἐωσφόρου
ἐγέννησά σε. Ὡμοσε Κύριος καὶ οὐ
μεταμεληθήσεται.

Ὁ Πατὴρ εὐδόκησεν, ὁ Λόγος σάρξ
ἐγένετο, καὶ ἡ Παρθένης ἔτεκε, Θεὸν
ἐνανθρωπήσαντα, Ἀστὴρ μηνύει· Μάγοι
προσκυνοῦσι· Ποιμένες θαυμάζουσι, καὶ ἡ
κτίσις ἀγάλλεται.

Τοῦ Μηναίου ---

Δόξα. **Τῆς Ἑορτῆς.**
Ἦχος πλ. δ'.

Αἷμα καὶ πῦρ, καὶ ἀτμίδα Καπνοῦ,
τέρατα γῆς, ἃ προεῖδεν Ἰωήλ, αἷμα τὴν
Σάρκωσιν· πῦρ τὴν Θεότητα· ἀτμίδα δὲ
καπνοῦ, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ ἐπελθὸν τῇ
Παρθένῳ, καὶ κόσμον εὐωδιάσαν. Μέγα τὸ
μυστήριον, τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως, Κύριε
δόξα σοι.

Τῆς Ὀκτωήχου ---

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε
Παρθέने· διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος,
ὁ ἄδης ἠχμαλώτισται, ὁ Ἀδὰμ ἀνακέκληται,
ἡ κατάρα νενέκρωται, ἡ Εὐὰ ἠλευθέρωται,
ὁ θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς
ἐζωοποιήθημεν· διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν·
Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως
εὐδοκήσας δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλη Δοξολογία

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα
ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν
ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε,
προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε,

εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ· Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον. Δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς Δοξολογίας λέγομεν Τροπάριον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος δ'. (ἡ τῆς εβδομάδος.)

Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν. Ἄισωμεν τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου καὶ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς ἡμῶν· καθελὼν γὰρ τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, τὸ νῖκος ἔδωκεν ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.